

TEKSTI: JUTTA KOIVULA
KUVAT: MINNA LEPPÄLÄN
ALBUMIT,
JUTTA KOIVULA JA
MARKO BJÖRS

1. Minnan uran ensimmäinen mitali tuli tässä seurassa. Seniorien ja nuorten SM-mitalistit vuodelta 1996 yhteiskuvassa: vasemmalta Minna Leppälä, Perttu Puranen, Simo Leppänen, Henriikka Siikala, Marek Sarrimo ja Sanna Peltomaa (nyk. Juntunen).

2. Kahvin kaato sujuu Minnalta ammattimaisesti, sillä hän on työskennellyt äitinsä kahvilayrityksessä.

3. Kävelytyskone on ahkerassa käytössä Minnan tallilla. Se helpottaa hevosten liikuttamista ja edesauttaa niiden terveyttä.

4. Lämmitetty maneesi takaa sen, että talvisinkin pystytään harjoittelemaan täysipainoisesti.

1.

2.

3.

Kenttä- ja esteratsastajana tunnetuksi tullut Minna Leppälä on asettunut Kirkkonummen Peuramaalle. Hienoissa olosuhteissa valmennetaan hevosia ja ratsastajia kilparadoille.

Oma valmennuskeskus Kirkkonummella

Minna Leppälä valmentaa ammattikseen

Ensimmäiset hevoset muuttivat Peuramaalle vuonna 2005. Samalla valmistui Minnan perheen talo aivan tallin viereen.

- Ei täällä vieläkään ole ihan valmista, työt jatkuvat kaiken aikaa. Viimeistelytyötä riittää vielä pitkäksi aikaa.

Käytössä on nyt noin 30 hevosen talli, iso kenttä, lämmin maneesi, kävelytyskone ja maastolenkit. Myös maastoesterata on suunnitteilla omalle 6,5 hehtaarin tontille.

Paikka löytyi sattumalta

- Olin haaveillut pitkään omasta valmennuskeskuksesta, mutta Helsingin läheltä oli vaikea löytää sopivaa paikkaa, Minna kertoo.

- Kerran sitten äitini sattui ajamaan tästä ohi ja näki tien reunassa kallelleen menneen Myytävänä-kyltin. Hän soitti heti paikalla myyjälle ja kysyi, mille tilille käsirahan voisi maksaa. Sitten ruvettiin suunnittelemaan ja tekemään perus-

tuksia. Jo ensimmäisenä talvena päästiin ratsastamaan maneesissa.

Valmennuskeskuksessa on ratsastuksen lisäksi muutakin toimintaa. A-oikeuksin varustettua ravintolaa vuokrataan yritystilaisuuksiin ja maneesistakin saa helposti muokattua messutilan.

Minnan ei ole tarvinut liiemmin ilmoitella tallipaikoista.

- Täyttä on ja jonossakin on hevosia, hän kertoo.

- Me vuokraamme joko pelkän tallipaikan täsihoidon kera tai sitten asiakas voi ostaa tarpeittensa mukaisen valmennuspaketin hevosen perushoidon lisäksi. Minulla on tällä hetkellä kuusi kilpailuvalmennettavaa ratsastajaa, joita autan kuutena päivänä viikossa. Tähän pakettiin kuuluu kaikista mahdollisista asioista huolehtiminen. Jotkut ratsastajat käyvät valmennuksessa kerran – pari viikossa.

- Kilpailuvalmennettavia ei pidä olla kerraltaan liian montaa jotta pystyy keskittymään jo-

kaiseen ratsukkoon erikseen. Tavoitteenani tehdä heistä jokaisesta niin hyviä ja taitavia urheilijoita kuin vain on mahdollista.

Ura alkoi Tuusulassa

Minnan oma ratsastusura alkoi Tuusulassa, Amerin tehtaan takana sijaitsevalla tallilla.

- Aloin kymmenvuotiaana ratsastaa ja noin 15-vuotiaana sain ensimmäisen oman hevoseni Gandalfin. Olen ollut aina kiinnostunut kilpailemisesta ja jossakin vaiheessa päätin sitten, että tarvitsen paremman hevosen ja ostin nuoren Tequila-tamman, jonka isä oli Matador II. Sen kanssa sitten aloin sisäänratsastuksen jälkeä valmentautua ja kävin pikkukilpailuissa.

- Hevonen muutti Sipooseen kun perheeni muutti sinne suunnalle ja Titti Finne valmensi minua tuolloin.

- Vuonna 93 sain puhelun, jossa minua pyydettiin mukaan kenttäleirille Niinisaloon. Ari

4.

Kujansuu opetti meitä, putosin Tequilan selästä varmaan tuhat kertaa, mutta leirillä oli niin mahtavaa että siitä eteenpäin päätin olla kenttäratsastaja, Minna muistelee hymyssä suin.

- Pari vuotta kiersin Tequilan kanssa kilpailuja. Siihen aikaan hylättiin maastoradalla vasta viidennestä kiellosta, joten taidettiin me kai jossakin maaliin päästä, hän mieltii nauraen.

Elämän hevonen Nottino

Vähitellen Minnalle tuli mieleen että kaikkea mahdollista pelokkaasti tuijotteleva tamma ei välttämättä veisi häntä kovin pitkälle kenttäratsastuksessa.

- Olin varmaankin Piia Pantsun lehtihaastattelusta lukenut, että täysiveriset olisivat hyviä. Siis sellainen. No, eihän niitä juuri Suomessa ollut tarjolla, mutta eräänä sunnuntaina Hesarissa oli ilmoitus myytävästä täysiverisestä. Se asui lähellä Jyväskylää, joten lähdin trailerin kanssa sitä hakemaan.

- Perillä minua odotti 3-vuotias Nottino xx, joka oli kilpaillut Puolassa laukkaradoilla, mutta jolla ei kuitenkaan ollut kauhean selkeää käsitystä ratsuhevosena työstä. Minusta se oli ihana. Se ei pysähtynyt minkäänlaiselle estelle mitään sen eteen keksin laittaa.

- Minulla ei siihen aikaan ollut minkäänlaista itsesuojeluvaistoa enkä pystynyt arvioimaan hevosen hyppytyyliä saati -tekniikkaa, mutta se meni yli kaikesta ja sehän riitti.

Minna toi Nottinon kotiin ja koeajalle. Hän kuitenkin valistuneena heppatyttönä päätti teettää sille ostotarkastuksen, mistä seurasi kylmä suihku.

- EKK:lla sanoivat, että hevonen ei tule kes-

tämään edes harrastekäyttöä, joten se olisi parempi lopettaa heti, hän muistelee.

- No, minä vähän ihmettelin, se kun ei ollut päivääkään ontunut. Soitin omistajille ja me sovimme, että pidän hevosta toistaiseksi ja yritämme keväämmällä sitten myydä sen eteenpäin.

- Vuoden päästä se ei edelleenkaan ollut ontunut tai ollut muuten kipeä, joten ostin sen itselleni, Minna sanoi.

- Nottino on ehdottomasti elämäni hevonen, Minna huokaa.

SM-mitali yllätyksenä

Minna pääsi nopeasti mukaan liittovalmennukseen, joka auttoi häntä kohti isompia luokkia.

- Anu Lahtinen toimi silloin liittovalmentajana ja sain hänen valmennuksestaan valtavasti irti.

Vuoden 1996 SM-kilpailut olivat Minnalle iso harppaus eteenpäin. Silloin Ypäjälle oli valmistunut Wolfgang Feldin suunnittelema maastorata, joka oli vaikeinta mitä Suomessa oli siihen mennessä nähty. Se kilpailu muistetaan lähinnä putoamisista ja kielloista, rata todellakin erotteli hyvät akanoista.

- Meillä meni koulu huonosti, kuten siihen aikaan aina, mutta ratasteet ja maasto menivät hyvin. Olin jo pakkaamassa Nottinoa autoon, kun joku tuli sanomaan että hei, äläs lähde mihinkään, taisit saada mitalin, Minna kertoo.

- Sen kilpailun jälkeen päätin, että nyt laiteaan kouluratsastus kuntoon.

Minna pestautuiikin töihin Helsingin Kilpatalille, kouluratsastajien suomalaisen mekkaan, jossa hän oli Janne Berghin ja Maarit Raiskion tallityttönä.

- Maarit opetti minua viitenä päivänä viikossa ja vaikka edistymistä ei heti itse havainnut, ympärillään pyörivät koko ajan Suomen parhaat kouluhevokset, niin seuraavan kilpailukauden tulokset olivat kyllä ihan eri tasoa kuin aiemmin. Aloitin myös säännöllisen valmentautumisen ratasteillä Dominique Barthelaixin valvovan silmän alla. Hänen tyyliänsä ja tehtävänsä sopivat meille alusta lähtien loistavasti, hän valmensi meitä koko uramme ajan lähes 10 vuotta.

- Seuraavana vuonna voitin SM-kultaa ja pääsin mukaan PM-joukkueeseen.

Valmentaminen työksi

Minna oli työskennellyt myös äitinsä kahvilayrityksessä, mutta nyt 5-vuotiaan Jaakko-poikansa syntymän jälkeen hän ei enää palannut niihin töihin vaan alkoi elättää itsensä valmentamalla. Minna on valmentanut mm. Martina Petersen-Jessenä, joka voitti keväällä Mannerheim-kilpailun sekä Wilma Limania, joka oli ponien PM-kilpailuissa kuudes tänä vuonna ja Juulia Savonlahtea, joka voitti juniorien Suomen mestaruuden tänä vuonna.

Minna opiskelee parhaillaan Vierumäellä valmentajan ammattitutkintoa, joka tulee valmiiksi vuoden 2008 loppuun mennessä.

Tällä hetkellä suurin osa Minnan oppilaista on kenttäratsastajia.

- Pelkän estevalmennuksen pitämisen koen hieman ongelmalliseksi, koska harvoin ne vaikeudet ovat itse hyppäämisessä vaan kyllä ne löytyvät perusratsastuksesta ja siitä, mitä esteiden välillä tapahtuu. Tästä syystä pyrin aina valmentamaan esteratsastajia myös sileällä tai ohjaamaan jonkun muun koulutunneille.

1. Minna ja Rossi Puh Ströhenin kansainvälisissä kilpailuissa Saksassa syyskuussa.

2. Minna kilpaili Hopalong Cassidylla jopa 150 cm esteluokissa.

3. Minna ja Nottino xx kilpailivat monta vuotta Suomen kenttämaajoukkueessa. Paras tulos oli sijoitus Luhmühlenin kolmen tähden kenttäkilpailuista. Nyt Nottino asuu Etelä-Ruotsissa Hannah Thulen tallissa.

4. Juulia Savonlahti on yksi Minnan nuorista lupaavista oppilaista. Hän voitti elokuussa juniorien SM-kultaa Keravalla.

2.

3.

4.

- Olen sitä mieltä, että valmentajan pitää ehdottomasti osata itse ratsastaa ja hänellä pitää olla tuore tuntuma kilpaurheiluun, jotta ratsastajat saavat valmennuksesta parhaan mahdollisen hyödyn.

Minna vetää Etelä-Suomen alueen kenttävalmennusrengasta. Hän on saanut puhallettua ryhmään hyvän yhteishengen ja tekemisen meiningin. Ryhmä harjoittelee talvikaudella kerran kuukaudessa ja ratsastusharjoitusten lisäksi ohjelmassa on mm. teoriaa sekä ratsastajan kuntoharjoittelua.

- Olen aina kova patistamaan ratsastajia tekemään vatsalihastreeniä. Se on siitä kiitollista hommaa, että tulokset näkyvät jo muutamassa viikossa. Kehon hallinta ja ryhti paranevat helposti.

- Siitä olen huolissani, että nuorilla ratsastajilla on nykyisin usein tosi huono tasapaino. Tuntuu siltä, että aina treeneissä joku ottaa läheis-

sempää tuntumaa maneesin tai kentän pohjaan, vaikka en rakenna mitään kovin vaikeita tehtäviä tai korkeita esteitä.

Esteratsastustakin isoissa luokissa

Minna on tuttu näky myös esteradoilla. Hän kilpaili useamman vuoden täysveriorilla Hopalong Cassidy gp-radoilla ennen kuin tuli aika myydä tämä hieno jalostusori Rosa Ruotsalon ratsuksi.

- Nottino opetti minulle sen herkkyyden ja kuuntelemisen taidon jota hevosten kanssa tarvitaan. Caspy puolestaan opetti minulle kuinka oikeasti isoja esteratoja ratsastetaan ja hypätään, Minna kuvailee entisiä hevosiiaan.

Minulla on esteradoille 8-vuotias Choco ja ensi kaudella isoilla kenttäradoilla nähdään Rossi Puh, joka tuli Virosta Minnalle ratsastettavaksi.

- Se myytiin minulle melkein väkisin. Esteki-soissa Tallinnassa tuli eräs virolainen mies useamman kerran kertomaan, että hänellä olisi minulle hieno kenttähevonen. Lopulta sitten luovutin ja menin kokeilemaan sitä. Alkuun tykkäsin että se on minulle vähän hidas, mutta ajattelin ostaa sen ja myydä mahdollisesti jollekin junnulle. Sitten kun pääsin kokeilemaan sitä vähän enemmän, piti peruuttaa jo sovitut koeratsastukset kun halusin kuitenkin ratsastaa sillä itse.

- Rossi riittää varmasti ainakin kahden tähden tasolle, vaikka se ei olekaan luontaisesti hirvään nopea hevonen. Ensi talvella tehdään sitten enemmän nopeuskestävyysharjoituksia, jotta maastossa ei enää tulisi niin paljon aikavirheitä. Rossilla on vähän hidas hyppy ja sen täytyy antaa lähestyä estettä rauhallisesti. Tähän menee luonnollisesti aikaa, joka pitää sitten pystyä ratsastamaan kiinni jossakin toisessa kohdassa. ♦

Leikkaa valmis toivelista ✂

Stop & Go Krossi ihonväriset

Luxus luonnon harja Swarovski-kristalleilla

Wellington Professional Ratsastuskypärä

Ratsastushanskat

Raippa

Neliöhuopa

Takanojat Carbon Gel

Junior Ratsastussampoa Talhini!

EQUALITY LINE
Equine quality for quality riders

Löydät kaikki laatutuotteemme ja lähimmän Equality Line jälleenmyyjän kotisivuiltamme

www.equalityline.se

Touhun toivelahjalista!